

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. června 2020 senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michaela Vrtka, Ph.D. a přísedících Ilony Štaudové a Josefa Marka,

takto:

Obžalovaný

J. K., nar. XXXXX v XXXXX, dělník firmy XXXXX, trvale bytem XXXXX, okres XXXXX,

se podle § 226 písm. a) trestního řádu **z p r o š t ů j e o b ž a l o b y** státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, původně podané státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 16. 9. 2019, sp. zn. ZT 130/2019, pro skutek spočívající v tom, že:

od přesně nezjištěné doby, nejméně však od měsíce prosince 2018 do 14.3.2019, kdy byla umístěna do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc FOD Klokánek XXXXX, v místě trvalého bydliště v obci XXXXX, okres XXXXX, v bytě obytného domu č. XXXXX, opakovaně, nejméně v 10 případech, nejprve osahával na obnažených prsou a přirození a následně vykonal soulož na své nezletilé sestře XXXXX, nar. XXXXX, ačkoliv věděl, že ještě nedosáhla patnácti let,

v čemž bylo obžalobou spatřováno spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku,

nebot' nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená XXXXX, nar. XXXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžaloba státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 17. 9. 2019 sp. zn. ZT 130/2019 kladla obžalovanému J. K. za vinu spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tak, že od přesně nezjištěné doby, nejméně od prosince 2018 do 14. 3. 2019, v místě bydliště v obci XXXXX, okres XXXXX, v bytě domu č. XXXXX, opakovaně, nejméně v 10 případech, osahával na obnažených prsou a přirození a následně vykonal soulož na své nezletilé sestře XXXXX, nar. XXXXX, ačkoliv věděl, že ještě nedosáhla patnácti let.
2. K podané obžalobě proběhlo u Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 3 T 114/2019 hlavní líčení, v jehož rámci dne 10. 12. 2019 uvedený soud rozsudkem č. j. 3 T 114/2019-195 rozhodl o vině obžalovaného shora uvedenou trestnou činností a uložil jmenovanému úhrnný trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a podle § 228 odst. 1 trestního řádu jej zavázal k povinnosti nahradit poškozené XXXXX na náhradě nemajetkové újmy částku 15 000 Kč (č. l. 195-200). Proti uvedenému rozhodnutí podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce odvolání ke Krajskému soudu v Brně, který usnesením ze dne 21. 1. 2020 č. j. 4 To 10/2020-209 rozhodl podle § 257 odst. 1 písm. a) trestního řádu o zrušení napadeného rozsudku a věc předložil k rozhodnutí o příslušnosti Vrchnímu soudu v Olomouci. K tomuto pak Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 19. 2. 2020, č. j. 2 Ntd 1/2020-216 rozhodl tak, že podle § 24 odst. 1 trestního řádu je k projednání trestní věci obžalovaného J. K. příslušný v I. stupni Krajský soud v Brně. Vrchní soud v Olomouci po přezkoumání argumentace krajského soudu dospěl k názoru o správnosti úvah odvolacího soudu, že s ohledem na popis skutku obsaženého v napadeném rozsudku by mohlo být jednání obžalovaného vůči poškozené posouzeno jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Vrchní soud zdůraznil, že podle dosavadních skutkových zjištění učiněných již v přípravném řízení jsou jasné patrné skutečnosti, které nasvědčují tomu, že mohlo dojít k naplnění obou fází jednání, kterými se vyznačuje trestný čin znásilnění, a to jednak v užití násilí, pohrůžky násilí, pohrůžky jiné těžké újmy nebo zneužití bezbrannosti a dále vykonání pohlavního styku. S ohledem na výše uvedený závěr proto postupoval v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 trestního řádu a rozhodl o příslušnosti Krajského soudu v Brně k projednání věci v I. stupni, přičemž současně se v odstavci 9 odůvodnění svého usnesení vyjádřil k otázkám aplikace zásady zákazu reformace in peius v tomto konkrétním případě, neboť odvolací soud rozhodoval na podkladě podaného opravného prostředku pouze obžalovaného a nikoliv státního zástupce.
3. V rámci nového projednání věci, které provedl Krajský soud v Brně, pak státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně setrvala na podané obžalobě v jejím původním rozsahu.
4. Obžalovaný J. K. v rámci nového projednání věci využil svého zákonného oprávnění a odepřel k věci vypovídat, kdy toliko k vlastní osobě uvedl, že v současné době pracuje u kolotočů a pohybuje se po celé republice. Jeho denní výdělek je asi 500 Kč, je svobodný, bezdětný. Jmenovaný negoval existenci dluhů, stejně jako jakéhokoli dalšího trestního řízení, které by proti němu bylo vedeno (č. l. 254). Obdobný přístup obžalovaný zvolil již v průběhu přípravného řízení, kdy rovněž odepřel vypovídat (č. l. 29-31), přičemž toto své stanovisko změnil v rámci hlavního líčení konaného Okresním soudem v Prostějově (č. l. 155-156). V této své jediné výpovědi obžalovaný popřel, že by se dopustil trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, zdůraznil, že v době, kterou uváděla jeho sestra ani nepobýval doma, ale v XXXXX. K tomuto upřesnil, že jezdil na brigády, kam ho ráno vozil otec, vrátil se až večer kolem osmé hodiny. Je tedy pravdou, že doma přespával, ale k jednání, které je mu kladeno za vinu nemohlo dojít už jen proto, že v místnosti, kde spal s poškozenou, spal rovněž jejich otec, který byl neustále vzhůru, protože ho pálila žáha. Současné

pak otec trpěl bolestmi, neboť utrpěl úraz ruky, byl na operaci a následně byl v rekonvalescenci doma. Byt, který obývali, byl koncipován jako 2+1. V jedné místnosti spal obžalovaný společně s otcem a K., ve druhé místnosti pak spala matka s mladším bratrem J. Ten trpí psychickým postižením. V jejich pokoji spal obžalovaný vedle otce, K. pak u skříně. Po nějaké době chtěl otec sestěhovat postele, takže spal rovněž obžalovaný vedle poškozené. Jelikož otec měl bolesti, nemohl usnout bez televize, tato byla proto neustále zapnutá. První chodila spát sestra, protože vstávala do školy, následně pak okolo 21.00 či 21.30 šel spát obžalovaný a jeho bratr ve vedlejším pokoji. Obžalovaný neměl nikdy žádný intimní kontakt se svou sestrou, nemohl si k ní přilehnout, jak ona tvrdí, maximálně se mohlo stát, že ve spánku, v době, kdy měli postele vedle sebe, mohl dát omylem ruku na její postel. Důvod, proč si sestra vymyslela jeho protiprávní jednání je ten, že se chtěla vrátit zpět do dětského domova, odkud se všichni sourozenci vrátili v roce 2017. Sestra chtěla jezdit na různé výlety, ale rodina na to neměla peníze, naopak v dětském domově jí toto bylo umožněno. Důvod, proč si to vymyslela právě na něj, je ten, že měl dříve problém, kdy byl odsouzen za sexuální delikt. Se sestrou, resp. s ostatními sourozenci vycházel normálně, je však pravdou, že K. nechtěla často poslouchat, neuklízela či neumývala nádobí, když jí to řekli, naopak odešla a hrála si na mobilním telefonu. Poslechla jen, když jí to řekl jejich starší bratr L., který však s nimi již nebydlí a žije sám v XXXXX. Nemá pravdu, že by po sestře chtěl někdy peníze, naopak to byl on, kdo peníze dával jí, u čehož byla i N. G., se kterou se zná od vidění. Před poslední jmenovanou sestře nikdy nevyhrožoval. Obžalovaný uvedl, že spal vždy v tričku a v šortkách, a to i v zimě, jak spala sestra, neví, předpokládá, že obdobně. Dále jmenovaný popřel, že by užíval drogy, resp., pouze jednou zkusil marihuanu. Alkohol pije příležitostně, např. na Silvestra, běžně však ne, maximálně si dá večer malé pivo. Jeho rodiče jsou stejného názoru, tedy, že si sestra vše na obžalovaného vymyslela. Uvedl např., že v minulosti si K. přes svůj facebookový profil psala s T. K., který je jeho kamarádem, „že to po něm chce“, mohlo se jednat asi o prosinec 2018. T. měl 15 či 16 let a následně přišel nadávat jeho rodičům, že ho K. otravuje. Je pravdou, že K. měla ještě v dětském domově, tzn., v roce 2017, kluka, H. V. a chtěla po něm sex. Pokud se týká osoby M. Š., jedná se o jeho kamaráda, sestra se s ním patrně neznala, resp. se s ním viděla jen jednou. Vzpomíná si však, že M. rodiče přišli k nim domů s tím, že jej K. obvinila a chtěli po jeho rodičích 10 000 Kč, které jim tyto poskytl. V inkriminované době pak obžalovaný neměl žádnou přítelkyni.

5. U hlavního líčení dne 30. 6. 2020 byla opětovně slyšena poškozená XXXXX (č. l. 255 – 261 verte), která na počátku své výpovědi potvrdila, že ji bratr J. znásilňoval, kdy k tomuto docházelo v zimě, pravděpodobně předchozího roku (tzn. roku 2019). Docházelo k tomu ve večerních hodinách, asi kolem 23.00 hod. v pokoji, ve kterém spávala společně s bratrem a také otcem. Ve společné domácnosti bydlela ještě s matkou a druhým bratrem J., obývali dva pokoje, přičemž v jednom spal otec, J. a poškozená, ve druhém pak matka a J. Poškozená měla postel u okna, chodila spát někdy mezi osmou až desátou hodinou večerní a už spala, když přišel do pokoje bratr, probudil ji a lehl si k ní. Byl opilý, pravděpodobně z vodky a osahával ji po celém těle, a to i na intimních partiích. Osahávání probíhalo přes oblečení - šortky a triko - ve kterém spávala i v zimě a vše trvalo přibližně 20 minut. Toto jeho chování jí nebylo příjemné. Poškozená však na opakované dotazy soudu či státního zástupce popřela, že by mezi ní a obžalovaným došlo k pohlavnímu styku. O tom, co pohlavní styk je, stejně jaké jsou pohlavní orgány, ví. Bratrovi říkala, ať toho nechá, něco odpověděl, ale nerozuměla mu. Říkala mu to nahlas, hrubším hlasem, rodiče se nacházeli v kuchyni, mohli to slyšet, neboť do kuchyně byly dveře pouze přivřené. V pokoji byla tma a byly zatažené žaluzie. Bratr, i přes její nesouhlas chvíli pokračoval a pak přestal. Nechtěl, aby ho poškozovaná uspokojovala. K požití alkoholu uvedla, že rodiče moc nepijí. V inkriminované době otec s matkou i s bratrem J. byli v kuchyni. V pokoji, ve kterém spí, je televize, ale byla asi vypnutá, dívá se na ni otec, ale když šla spát, tak ji vypínala. K dotazu na frekvenci takového jednání ze strany obžalovaného uvedla, že to dělal často, ovšem následně poškozená k dotazu na upřesnění pojmu „často“ uvedla, že k tomuto došlo ještě před 14 dny, dělal to asi měsíc, tedy došlo k tomu asi 2x. Vždy se jednalo o osahávání. Jak již bylo uvedeno, k četnosti protiprávního jednání obžalovaného

se snažil klást opakovaně dotazy, jak soud, tak státní zástupce, ovšem poškozená nebyla schopna takovýto údaj upřesnit, resp. její vyjádření byla notně zmatečná. Uváděla, že k jednání docházelo každých 14 dnů. Pokud měla říci nejmenší počet situací, kdy k tomuto došlo, řekla, že nejméně 2x. V každém případě opakovaně popřela, že by mezi ní a bratrem došlo k pohlavnímu styku, stejně jako tento negovala ve vztahu k jakékoliv jiné osobě v minulosti. Jestliže obžalovaná byla seznámena s objektivními závěry lékařského vyšetření, podle nichž již pohlavní styk měla, uvedla, že to není pravda a pokud byl vznesen dotaz, jakým způsobem si vysvětluje lékařské závěry, uvedla, že jí bratr „dával prsty tam dolů“. Nutno však zdůraznit, že na předchozí dotaz soudu, zda jí při osahování bratr někdy vkládal prsty, uvedla, že ne. Dále uvedla, že v jednom případě byl tomuto jednání přítomen i její otec, který spal, a když se probudil, bratr svého jednání zanechal. V průběhu jednání pak byla stále oblečená, obžalovaný chtěl, aby se svlékla, ale ona nechtěla. Stran možného násilí, které by obžalovaný vůči ní užil, sdělila, že ji pouze držel za ruce. O chování obžalovaného poškozená informovala svou matku, která jí však nevěřila. Na dotaz, proč toto nesdělila rovněž otci, řekla, že neví, asi by jí nevěřil. Svěřila se proto kamarádce N. G., která byla její nejlepší přítelkyní, a ta to pak oznámila třídní učitelce. Následně se to začalo řešit.

6. V daném kontextu musí nalézací soud na tomto místě poukázat na řadu rozporů, které provázejí výpověď poškozené od jejího počátečního výslechu v rámci přípravného řízení, následně u hlavního líčení konaného Okresním soudem v Prostějově dne 10. 12. 2019 až po nynější projednání věci krajským soudem. Na dotaz nalézacího soudu poškozená uvedla, že před tím, než se ve škole svěřila N. G., této o ničem neříkala, avšak v pozdější fázi své výpovědi u hlavního líčení uvedla, že N. napsala o osahávání bratrem na facebook, k čemuž mohlo dojít přibližně v prosinci 2018. Na to se jí N. asi po 14 dnech ptala, zda to má říct třídní učitelce a poškozená uvedla, že „jo, že je jí to jedno“. Mezi další odlišnosti oproti zjištěním popsáním v bodě 5 odůvodnění tohoto rozsudku patří následující skutečnosti. V rámci přípravného řízení (č. l. 41-43) obžalovaná potvrdila, že mezi ní a obžalovaným došlo k nechráněnému pohlavnímu styku, kdy tento byl provozován 2x týdně. O pohlavním styku s obžalovaným hovořila rovněž v řízení před Okresním soudem v Prostějově, kde k četnosti útoků sdělila, že k pohlavnímu styku došlo 1x a asi 5x jí bratr osahával (č. l. 187). Uvedla, že když přišel bratr do pokoje, ona už spala, avšak poté k jiným situacím sdělila, že obžalovaný se tohoto dopouštěl k večeru. K otázce, zda byla oblečená či svlečená uvedla, že bratr jí svlékl kalhotky, ale tričko ne, v další výpovědi uvedla, že byla nahá. K tomuto soud připomíná výše popsané tvrzení poškozené (bod 5 odůvodnění), podle něhož byla po celou dobu oblečená a osahávání probíhalo právě přes oblečení. V dřívějších výpovědích pak odlišně uvedla, že když k tomuto jednání docházelo, rodiče nikdy nebyli doma. Oproti poslední výpovědi před Krajským soudem v Brně, poškozená v přípravném řízení uvedla, že o jednání obžalovaného informovala též svého otce. Ve svých dřívějších výpovědích rovněž zdůraznila, že s nikým jiným pohlavní styk neměla, není tedy pravdou, že by tento měla s M. Š.. Nic takového ani neříkala své kamarádce N. G., pokud ona něco takového před policií říkala, tak si to vymyslela, stejně jako to, že by se poškozená se Š. líbali. K dotazu policejního orgánu, proč u prvních o výslechu uvedla, že se Š. pohlavní styk měla, uvedla, že toto si vymyslela, neboť jí bylo trapně.
7. K poslední uvedené části výpovědi týkající se jejich dalších partnerských vztahů, nalézací soud doplňuje, že u hlavního líčení poškozená uvedla, že s M. Š. skutečně chodila v roce 2018, ale k pohlavnímu styku mezi nimi nedošlo. K dotazu, proč M. Š. ve své výpovědi uvedl, že ji vůbec nezná, svědkyně neodpověděla. Rovněž tak podle svého vyjádření dříve chodila s J. V., ale už nikoli s T. K., ve vztahu k němu se jednalo pouze o kamaráda, se kterým si psala na facebook. Poškozená dále zopakovala, že její nejlepší kamarádkou je N. G., se kterou si vše říkaly, ale o M.Š. se jí nezmiňovala, ani jí neukazovala žádný těhotenský test. Popřela, že by před N. kdykoliv lhala, stejně jako i u policie a u soudu říkala vždy pravdu. N. nemohla vidět žádné výhrůžky či nucení, které by adresoval obžalovaný poškozené. Popřela v daném směru, že by bratr po ní v minulosti chtěl peníze. S obžalovaným dříve měla dobrý vztah, nehádali se, pomáhal jí se školou. Nemá proto

žádný důvod bratrovi škodit. Celkem má poškozená tři bratry, a to J., J.a L.. Posledně jmenovanému L. neříkala, co se stalo mezi ní aj., nedokázala se vyjádřit k výpovědi L. K., že se mu poškozená svěřila v tom smyslu, že si vše vymyslela. Pokud má zhodnotit, zda bylo lepší prostředí dříve v dětském domově, kde společně se sourozenci vyrůstali nebo doma, uvedla, že spíš doma, ovšem posléze sdělila, že ve stávajícím zařízení v XXXXX se jí líbí, jezdí na výlety a má tam kamarády. Z XXXXX jezdila na návštěvy domů za rodinou, o tomto v domově věděli a nikterak jim nelhala. Jestliže byla konfrontována se zprávou Dětského domova XXXXX, podle níž sdělovala pracovníkům, že odjíždí na víkend za svou kamarádkou, aby pak následně bylo zjištěno, že byla naopak u své rodiny, uvedla, že toto v XXXXX říkala, neboť se bála, že jí domů nepustí.

8. Se souhlasem procesních stran soud přistoupil ke čtení svědeckých výpovědí provedených v přípravném řízení či v řízení před Okresním soudem v Prostějově, kdy v první řadě poukazuje na výpověď svědkyně N. G., která byla vyslechnuta, jak v přípravném řízení (č. l. 56-58), tak u hlavního líčení před Okresním soudem v Prostějově dne 7. 11. 2019 (č. l. 157-158).
9. Svědkyně G. ve své prvotní výpovědi uvedla, že poškozená XXXXX je její spolužačka a kamarádka. Poškozenou charakterizovala jako milou, s dobrým chováním a dobrým srdcem a také někdy lítostivou, která si nic nevymýšlela, ani nepřeháněla. V únoru 2019 se jí K. svěřila, co se děje u nich doma, že bratr z ní tahá peníze, což svědkyně sama viděla, resp. tomuto byla přítomna na autobusové zastávce, kdy za poškozenou obžalovaný přišel, ať jí dá peníze. Byl zfetovaný trávou, což poznaly z toho, že měl červené oči a smál se. Poškozené obžalovaný řekl, že až přijdou domů, tak ví, co ji čeká. Řekl, že za K. přijde do pokoje a pokusí se to s ní dělat. Přímou před dívkami řekl, že ji znásilní. K. z toho byla vyděšená. Na facebook pak večer v 19.30 hod. dostala svědkyně zprávu, že obžalovaný za poškozenou přišel a osahával ji. Druhý den přišla poškozená do školy, brečela a z tohoto důvodu se svědkyně třídní učitelka zeptala, co se s K. děje. Svědkyně učitelce proto řekla, že J. XXXXX obtěžoval a chtěl po ní pohlavní styk, načež učitelka šla s dětmi do ředitelny, kde vše podstatné sdělily zástupci M. a následně byla volána sociálka, která zavezla K. do Klokánku. K dotazu, zda se K. N. svěřovala již před tímto incidentem s podobnými problémy, svědkyně uvedla, že před Vánocemi 2018 jí K. říkala, že má doma potíže, neboť si jí matka nevšímá a všímá si více bratra. Jinak však o obtěžování ze strany bratra hovořila jen ve výše uvedeném jednom případě s tím, že takovéto jednání trvá asi měsíc. Obžalovaný měl poškozenou osahávat na těle, na prsou a mezi nohami, avšak K. se o tom nechtěla blíže bavit, resp. hysterčila, brečela, pouze se ptala, proč jí to bratr dělá. Důvod jednání obžalovaného svědkyně spatřuje pravděpodobně v tom, že měl mít dívku, která mu však „nechtěla dát“. O pohlavním styku poškozená svědkyni nic neříkala. K. se o jednání svého bratra svěřovala rodičům, kteří jí však údajně nevěřili. K pohlavnímu styku s jinou osobu ze strany poškozené svědkyně uvedla, že tento měla XXXXX s M. Š., se kterým chodila, viděla je dokonce spolu se líbat. Sám Š. svědkyni řekl, že měl s poškozenou pohlavní styk. Poškozená pak svědkyni říkala, že byla se Š. těhotná a potratila.
10. N. G. byla posléze opětovně slyšena u hlavního líčení před Okresním soudem v Prostějově, kde v první řadě uvedla, že s XXXXX se již nebaví, neboť poškozená si začala dělat, co chce – tzn., začala chodit za klukama. K jednání, které je předmětem trestního řízení, došlo před „dvouměsíčními prázdninami“, kdy poškozená přišla do školy, dala svědkyni papírek, že ji bratr obtěžuje, přišel za ní do pokoje a znásilnil ji. Toto sdělovala poškozená svědkyni i večer před tím. Tento papírek, kde bylo napsáno, že poškozená byla doma v pokoji a přišel za ní bratr, pak dala N. G. přečíst učitelce a vše se začalo řešit. K dotazu, zda se poškozená svědkyni svěřovala již dříve o závadném jednání jejího bratra, uvedla, že k tomuto došlo pravděpodobně poprvé loňského roku (tedy v roce 2018), kdy poškozená sdělovala, že ji bratr obtěžuje či otravuje. Mohlo to být tak dva měsíce před tím, než věc vyšla najevo ve škole. Svědkyně rovněž u hlavního líčení vypověděla, že obžalovaného zná je n trochu, popřela, že by byla přítomna situaci, kdy by obžalovaný např. na autobusové zastávce poškozené nebo před svědkyní říkal, co bude K. dělat. Je pravdou, že pouze

1x viděla, že si obžalovaný vzal od K. peníze, tato mu je dala ze strachu, choval se divně, měl červené oči, asi měl popito. Pokud byla svědkyni čtena její výpověď z přípravného řízení a byla dotázána na rozpor, kdy výslovně uvedla, obžalovaný uvedl, že půjde za K. do pokoje a znásilnil ji, pak soudu sdělila, že si vzpomíná, že takto to skutečně řekl. K osobě M. Š. sdělila, že poškozená jí řekla, že s tímto je těhotná, ukázala jí těhotenský test, kde byly dvě čárky, měla chodit k doktorovi, ale zanedbávala to, a proto potratila. Svědkyně popřela, že by poškozenou se Š. někdy viděla, K. jí ho pouze ukázala v mobilu. K dotazu, kdy mělo docházet ke vztahu mezi Š. a poškozenou svědkyně uvedla, že se nejedná o dobu před tím, než došlo k události s bratrem, ale poškozená se Š. chodila o velkých prázdninách 2019. V neposlední řadě svědkyně negovala informaci o tom, že by se jí K. svěřila o problémech či potížích s rodiči.

11. V předmětné věci byli dále slyšeni sourozenci, resp. matka obžalovaného a poškozené, konkrétně H. K. (č. l. 189), J. K. (č. l. 158-159) a L. K. (č. l. 188 verte – 189).
12. Svědkyně K. uvedla, že v bytě v obci XXXXX bydlí asi 2-3 roky od doby, co dostali děti zpět do péče. V uvedené době byt obývala ona s manželem a dále děti K., J. a J. K. se jí o žádných problémech s J. nezmiňovala. V bytě jsou dvě místnosti, v jedné spala svědkyně s J., ve druhé pak manžel s K. a J. Mezi místnostmi jsou otevřené dveře a již z tohoto důvodu není možné, aby došlo k jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu. Na toto se ptali i J. a ten vše popřel. Svědkyně své dceři nevěří, volala jí i do Klokánku, ptala se jí na to, ale K. jí nic neřekla. Tam, kde je, je spokojená, naopak doma se jí nelíbilo, neměla tam kamarády. Z XXXXX poškozená jezdí často domů, je s rodinou i v telefonickém kontaktu a vztahy se jeví jako v pohodě. Svědkyně se rovněž vyjádřila k události, na kterou poukázal již obžalovaný, a to že přibližně v květnu 2019 je doma navštívil nějaký kluk bez rodičů, který chtěl po nich odškodné za to, že K. o něm říká, že s ním měla styk a není to pravda. Tomuto chlapci dali asi 15 000 Kč, které měly ušetřené, nic si nenechali podepsat ani se na to K. neptali či nijak věc neproěřovali. K dotazu na finanční poměry svědkyně, resp. její rodiny, pak tato uvedla, že vydělává 13 000 Kč, 5 000 Kč platí exekuci. Manžel je na nemocenské a pobírá sociální dávky, syn J. byl v uvedené době v učení a syn J. pobíral důchod. Platili 5 500 Kč za nájem a služby.
13. Svědek J. K. uvedl, že k jednání, které je jeho bratru J. kladeno za vinu nemohlo dojít, popsal situaci u nich doma shodně jako jeho matka a obžalovaný, resp. i sama poškozená, tedy co se týká toho, kdo spí v jakém pokoji, stejně jako fakt, že v pokoji, kde spala poškozená s obžalovaným a otcem, se nacházela televize, která byla stále zapnutá, neboť ji otec sledoval. Vztahy mezi sourozenci hodnotil jako normální a pohodové. Sám pobírá invalidní důchod na psychiku. Je pravdou, že na K. si dříve stěžovali nějakí kluci, kteří přišli k nim domů, že jim píše přes mobil a otravuje je, jednalo se o T. a K. Rovněž tak přišli k nim domů rodiče nějakého kluka, který ještě neměl 15 let a K. ho svedla s tím, že se to vyřešilo tak, že se to nedá k soudu a jeho rodiče rodičům toho kluka zaplatili nějaké peníze. V současné době, kdy je K. v XXXXX, jezdí na víkendy domů, otec se s ní nebaví, matka ano, doma bývá i J. a s poškozenou se baví.
14. Další ze sourozenců obžalovaného a poškozené L. K. pak uvedl, že od otce se dozvěděl, že K. odvezla sociálka z domu s tím, že ji J. měl obtěžovat. Jeho názor je shodný jako názor jeho otce, a to, že si tuto událost K. vymyslela. Ostatně, když se ptal bratra J., tento takové jednání popřel. Svědek navštívil poškozenou asi 2x či 3x v zařízení XXXXX, kde mu 1x řekla, že si to vymyslela, pak zase toto popřela. Důvodem, proč by si mohla takovouto skutečnost vymyslet je to, že nechtěla být doma, ale líbilo se jí víc v dětském domově. Sama pak v minulosti lhala, např. o tom, že jeden navštívit rodiče, ale nakonec se zjistilo, že byla u kamarádky. S K. se svědek bavil i o tom, že za takové jednání by mohl jít její bratr J. do vězení, ona odpověděla, že je jí to jedno. Vztahy mezi sourozenci svědek hodnotil jako dobré, i v současné době K. jezdí domů. Svědek potvrdil, že ještě v době, kdy pobýval s rodiči, spal v jednom pokoji s otcem, bratrem J. a poškozenou, ve druhé

místnosti spala matka s J. V obou místnostech byly televize, přičemž ta, která byla umístěna v jejich pokoji, běžela takřka 24 hodin denně, neboť se na ni otec neustále díval.

15. Dále je možno poukázat na výpověď svědkyně V. V. (č. l. 187 verte – 188), která je třídní učitelkou poškozené. V inkriminovaný den, kdy se o celé situaci dozvěděla, se jí K. ve vyučování zdála nesoustředěná a smutná. Odmítala první dvě vyučovací hodiny spolupracovat, byla uplakaná, načež jí N. G., K. spolužačka, řekla, že J. za ní přišel do pokoje a začal ji obtěžovat. Ptala se na to K., ta kývala hlavou, šli proto do ředitelny, kde se opětovně poškozené ptali, jestli si to nevymyslela, neboť se jedná o závažné obvinění. Obě dívky tvrdily, že je to pravda a také poškozená uváděla, že matce se s tímto nesvěřila. Volali proto sociální pracovníci a druhý den byla K. přemístěna do XXXXX k XXXXX. K popisu události K. moc nemluvila, říkala, že přímo nedošlo k ničemu, ale že za ní J. přišel. K osobě poškozené svědkyně uvedla, že se s ní poprvé do kontaktu dostala ještě v dětském domově na XXXXX, charakterizovala XXXXX jako introvertní osobu, která se neúčastnila společných akcí školy. V současné době, kdy je v Dětském domově v XXXXX, se více zapojuje, je veselejší. Svědkyně nemá přímou zkušenost, že by poškozená v minulosti lhala. Je pravdou, že s N. se již nekamarádí, neboť posledně jmenovaná říkala, že si K. vymýšlí, že má nějakého chlapce, ale je těžké to posoudit. Svědkyně dále popřela, že by v souvislosti s oznámením incidentu viděla jakýkoliv papírek, šlo pouze o ústní sdělení, které si opakovaně dotazy ověřovali. K celé události mělo dojít večer před tím, přičemž se jednalo pouze o jeden případ. Pokud se týká vztahu s rodiči poškozené, pak tito z počátku nezvládali výchovu všech dětí a došlo proto k jejich umístění do dětského domova, proto byl celý vztah spíše citově oploštělý, ale po sociální stránce se o děti následně starali, ve škole děti problémy neměly, poškozená se sama učila dobře, patřila k nejlepším žákům ve třídě. Svědkyně dále uvedla, že zná i osobu obžalovaného, kterého charakterizovala jako hodného chlapce, který byl vždy bez problémů a klidný.
16. Konečně pokud se týká výpovědi M. Š. (č. l. 70-73), kterou rovněž soud četl se souhlasem procesních stran, tento uvedl, že bydlí v obci XXXXX, poškozenou XXXXX zná od vidění, ale nijak se spolu nekamarádí a nestýkají se. Nebyli spolu venku, K. se jej neptala, zda by s ní chtěl chodit. N. G. nezná vůbec. K tomu, že poškozená uvedla, že se svědkem měla pohlavní styk, uvedl, že se jedná o naprostý nesmysl, neboť se spolu nikdy nekamarádili.
17. Dokazování bylo následně doplněno o listinné materiály obsažené v trestním spise, z nichž se podává, že dne 14. 3. 2019 se vedení Střední, základní a mateřské školy XXXXX, dozvědělo od XXXXX, že ji předchozí noc měl bratr sexuálně obtěžovat v místě jejich bydliště s tím, že jmenovaná toto s rodiči neřešila, neboť měla strach. Věc proto byla oznámena odboru sociálních věcí Magistrátu města Prostějov, který pohovorem s nezletilou zjistil, že poškozené měl její bratr J. K. v domácím prostředí, když rodiče nebyli doma, dělat sexuální návrhy s tím, že k ní ulehl a chtěl po ní sex. K takovému jednání nedošlo poprvé a jmenovaná proto vyslovila přání nevracet se domů (č. l. 1, 4). V rámci přípravného řízení obdržela Policie ČR vyjádření otce obžalovaného J. K., který uvedl, že ze strany poškozené se jedná o lži (č. l. 75). Z lékařské zprávy gynekologické ordinace (č. l. 78) bylo zjištěno, že XXXXX se podrobila dne 11. 4. 2019 vyšetření, které konstatovalo, stav vyšetřované jako „non virgo“.
18. Dále byly nashromážděny listinné materiály v podobě zpráv Magistrátu města Prostějov, odboru sociálních věcí (č. l. 81, 97-98), výchovně-školského zařízení, které navštěvuje poškozená (č. l. 86, 170, 230) a rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově týkající se otázky předchozí péče o XXXXX, resp. její sourozence vedené u předmětného soudu pod sp. zn. XXXXX (č. l. 116-125, 131-147, 173-183). Ze všech výše uvedených materiálů vyplývá, že rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 25. 2. 2010, č. j. XXXXX-104 byla u J., L., J. a XXXXX nařízena ústavní výchova a výživné rodičům, a to z důvodu, že se míjel účinkem dohled stanovený nad výchovou nezletilých dětí jejich rodičům, tito neplatili nájem a energie spojené s bydlením, rodina se musela vystěhovat, děti

zanedbávaly školní docházku, měly nedostatky v hygieně a byly konstatovány další nedostatky. Tato ústavní výchova byla opakovaně prodlužována a v případě XXXXX pak došlo k jejímu zrušení až rozhodnutím shora nadepsaného soudu ze dne 26. 7. 2017 s tím, že rodičům se podařilo pronajmout byt o velikosti 2+1 v obci XXXXX a jsou schopni realizovat péči o děti. V důsledku nyní projednávaného jednání pak byla poškozená předána na základě rozhodnutí Okresního soudu v XXXXX, sp. zn. XXXXX, XXXXX do Dětského domova v XXXXX. K pobytu v uvedeném zařízení jmenovaná soudu sdělila, že je spokojená, vrátit domů se nechce. K aktuální situaci v rodině bylo ze strany odboru sociálních věcí Magistrátu města Prostějově zjištěno, že se jedná o dům na adres XXXXX o velikosti 2+1, kdy rodina platí náklady na bydlení ve výši 5 500 Kč měsíčně, domácnost je zařízena starším, opotřebovaným nábytkem, domácnost je ve značném nepořádku. Bylo potvrzeno, že v kuchyni spává matka s J. K., ve druhé místnosti pak poškozená, obžalovaný. Výchovně-školské zařízení, které poškozená navštěvuje, konstatovalo, že jmenovaná patří k nejlepším žákům ve třídě, nemá kázeňské problémy a její příprava je dobrá, chybí jí však motivace a zájem v rodině. V minulosti si na svého bratra nestěžovala. U jmenované není zvykem, že by se příliš svěřovala se svými problémy. Po umístění do Dětského domova XXXXX 20. 8. 2019 jí rodiče nebyli navštívit, pouze jednou realizovali krátkou návštěvu, která proběhla u zaparkovaného automobilu. Posléze poškozená odjela do XXXXX, kde navštívila svou kamarádku, později přiznala, že byla navštívit i matku. V dětském domově ji navštěvoval nejstarší bratr L. V poslední zprávě z 27. 4. 2020 (č. l. 230) byla hodnocena jako odpovědná, pracovitá a samostatná, jednoduššího myšlení, introvertně založená. Někdy poškozená nemluví pravdu nebo spíše se nepřiznává v rámci drobných problémů ve škole či vztazích s kamarádkou. Byla vyslovena domněnka, že vyloženě účelově, např., aby získala určitou výhodu, poškozená lhát neumí. Následně docházelo k návštěvám matky a bratra v domově, které ovšem byly omezeny v důsledku situace COVID-19. Pokud nebyl vyhlášen nouzový stav, každý druhý víkend jezdila poškozená do XXXXX, původně tvrdila, že za kamarádkou, kdy dokonce ukazovala fotografie, na kterých byla spolu s ní, avšak později se přiznala, že v XXXXX navštěvuje matku. Po návratu si nikdy na nic nestěžovala, od matky si vozila peníze a sladkosti.

19. V rámci řízení před Okresním soudem v Prostějově byl pořízen poškozenou náčrtek pokoje, ve kterém spala se svým otcem a obžalovaným (č. l. 185). Dokazování u krajského soudu pak doplnila iniciativa státní zástupkyně krajského státního zastupitelství vyžádáním protokolu o ohledání místa činu (č. l. 266 - 281), kdy bylo provedeno ohledání bytové jednotky v domě č. p. XXXXX v obci XXXXX za současného pořízení fotodokumentace, a to zejména předmětného pokoje. K tomuto, jak již bylo uvedeno výše, se poškozená u hlavního líčení rovněž vyjádřila.
20. Konečně k osobě obžalovaného bylo zjištěno, že tento nemá záznam v evidenci přestupků v místě bydliště (č. l. 98, 100), v minulosti však byl soudně trestán, a to rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 14. 1. 2019, č. j. XXXXX-66 (opis z evidence Rejstříku trestů - č. l. 223), (připojený trestní spis Okresního soudu v Prostějově sp. zn. XXXXX), kdy J. K. byl uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil v dubnu 2018 v Prostějově, kdy měl pohlavní styk s nezletilou V. Č., nar. XXXXX, ač věděl, že jmenovaná nedosáhla 15. roku věku. Za toto jednání mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců.
21. Shora uvedené důkazy pak nalézací soud hodnotil jednotlivě, jakož i ve vzájemných souvislostech a dospěl k následujícímu závěru. Žalobní návrh, který kladl obžalovanému J. K. za vinu spáchání zločinu pohlavního zneužití a přečinu soulože mezi příbuznými, vycházel především z výpovědi samotné poškozené XXXXX, která potvrdila, že se obžalovaný vůči ní dopustil sexuálně motivovaného jednání s tím, že jmenovaná se s daným problémem svěřila nejprve své nejlepší kamarádce N.G. a následně vše oznámili pedagogickým pracovníkům školského zařízení, které navštěvovala. Oproti tomu obžalovaný stejně jako příslušníci jeho rodiny, zejména matka a bratři

J. a L. K. popřeli, že by k takovému jednání vůbec fakticky mohlo dojít a uvedli, že ze strany poškozené se jedná o účelové tvrzení, neboť jmenovaná nebyla doma spokojená, rodina jí neposkytovala takové zázemí, které by realizovalo její zájmy, a chtěla se dostat zpět do dětského domova, kde měla kamarády i možnost jezdit na výlety.

22. Nálezací soud konstatuje, že ani opětovné provedení hlavního líčení, k němuž došlo na základě rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, nepřineslo do projednávané věci takové poznatky, které by odůvodnily potvrzení závěru Okresního soudu v Prostějově, který meritorně rozhodl o vině obžalovaného. Naopak vzhledem k nové výpovědi poškozené vznikla již několikátá verze jejích tvrzení, které se vyznačují značnou rozporuplností. Obžaloba ve své závěrečné řeči vycházela z věrohodnosti výpovědi XXXXX, kterou charakterizovala jako osobu nedisponující takovou rozumovou schopností, aby přesně vyjádřila, co prožila, nicméně její výpověď považuje za konstantní a ovlivněnou skutečností, že poškozená vypovídá za situace, kdy má obavy z jakéhosi cejchování, neboť se stala obětí sexuální trestné činnosti. Nálezací soud sice takovýto názor obžaloby respektuje a uznává, že obecně výpověď obětí sexuálních deliktů může být tímto způsobem zabarvena, nicméně v případě K.. K., ale i dalších svědků, zejména N. G., která by měla výpověď poškozené podporovat, došlo k existenci takového množství rozporů v jejích výpovědích, že soud nemůže konstatovat věrohodnost, ať již poškozené či svědkyně v takové míře, která by bez důvodných pochybností mohla vést k závěru o vině obžalovaného.
23. Prvotní rozpor lze spatřovat již co do samotného období a denní doby, kdy k trestné činnosti mělo docházet a četnosti protiprávního jednání J. K. Obžaloba státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prostějově vycházela z toho, že obžalovaný se svého jednání dopouštěl nejméně od prosince 2018 do 14. 3. 2019, a to nejméně v 10ti případech, kdy nejprve osahával na obnažených prsou a přirození poškozenou a s touto následně vykonal soulož. Soud připomíná, že v rámci nového projednání věci u hlavního líčení poškozená opakovaně popřela, že by mezi ní a obžalovaným došlo k souloži a potvrdila toliko osahávání, a to nejméně ve dvou případech. Soud, jakož i státní zástupce neobdrželi i přes opakované dotazy jakékoliv objasnění, v jakém časovém období k protiprávnímu jednání obžalovaného mělo docházet. Poškozená specifikovala toliko jeden případ (dne 14. 3. 2019), který bezprostředně předcházela oznámení kamarádce N. G., a poté i třídní učitelce, přičemž pokud poškozená uvedla, že tohoto jednání se obžalovaný dopouštěl již dříve, doplnila, že se tak stalo před 14 dny. Ačkoliv následně se snažila modifikovat určitým způsobem svou výpověď, že k jednání docházelo po 14 dnech, opět i přes opakovaný dotaz, zda tedy takováto 14 denní frekvence probíhala po několik měsíců či let, uvedla opět jen to, že k takovému jednání došlo asi 2x. U hlavního líčení před Okresním soudem v Prostějově naopak uvedla, že k osahávání došlo asi 5x a k souloži pouze 1x. Jestliže tedy původní obžaloba vycházela z nejméně desíti případů jednání obžalovaného, klíčové výpovědi samotné poškozené takový údaj nepodporují.
24. Rovněž samotná podoba jednání obžalovaného se ve výpovědích poškozené notně liší. Ačkoliv nejprve uváděla minimálně jeden nechráněný pohlavní styk, tento následně popřela, stejně jako negovala, že by jí obžalovaný např. zasouval kamkoliv prsty, ale své vyjádření omezila na to, že J. K. ji hladil přes oblečení na prsou a mezi nohama. Původně přitom tvrdila, že byla nahá, popřípadě, že ji obžalovaný svlékl šortky (triko stále měla oblečené), avšak následně u posledního hlavního líčení uvedla, že i když obžalovaný chtěl, aby se svlékla, ona toto odepřela a hlazení probíhalo pouze přes oblečení.
25. Další rozpory soud vidí také v denní době a přítomnosti dalších osob v domácnosti. Poškozená uvedla, že k jednání obžalovaného došlo v době, kdy již spala, přičemž chodila spát mezi 20-22 hodinou a obžalovaný se tak svého jednání mohl dopustit asi kolem 23:00 hod. V každém případě v uvedené chvíli již spala, obžalovaný přišel do pokoje a probudil ji. To, však nekoresponduje

s výpovědí N. G., která měla informaci o tom, že obžalovaný obtěžoval poškozenou, získat skrze facebook již v 19.30 hod, což znamená, že pokud by poškozená již spala a následně mělo docházet - opět dle výpovědi poškozené - k protiprávnímu jednání po dobu asi 20 min., znamenalo by to, že by poškozená musela jít spát rozhodně před 19 hodinou, o čemž lze velmi pochybovat. Poškozená dále uvedla, že v posledním případě byli rodiče přítomni v domácnosti, seděli společně s bratrem J. v kuchyni a podle jejího mínění mohli slyšet, když poškozená obžalovanému říkal, aby svého jednání zanechal. Ostatně celé jednání J. K. mělo trvat přibližně 20 minut. Soud musí vyslovit určitou pochybnost, že v bytě, kde se zdržovali oba rodiče a bratr J., v relativní blízkosti pokoje, kde se nacházela poškozená s obžalovaným, by Tito takovouto prosbu poškozené neslyšeli, o to více, že XXXXX uvedla, že hovořila nahlas, hrubým hlasem. Jmenovaná se mimo to zmínila ještě minimálně o jednom případě takového obtěžování, přičemž tehdy již otec spal v předmětné místnosti. Již taková skutečnost je z hlediska jednání obžalovaného značně závažující, o to více, že v podstatě všichni obyvatelé předmětného bytu, tedy jak H.K., tak sourozenci poškozené J., J. a L. uvedli, že v místnosti, kde poškozená spala, se nacházela televize, která neustále byla zapnutá, neboť jejich otec měl ve zvyku (z důvodu značných bolestí, kterými trpěl) se dlouhou dobu na televizi dívat. Přesto však poškozená uvedla, že v obou případech televize vypnutá byla. Konečně je třeba připomenout, že předchozí tvrzení poškozené o tom, že její rodiče byli přítomni v bytě či jeden z nich dokonce v samotném pokoji, jsou popřeny sdělením poškozené před orgánem sociálněprávní ochrany dítěte, jakož i v přípravném řízení (č. l. 41) kdy uvedla, že obžalovaný se svého jednání dopouštěl ve chvílích, kdy rodiče, resp. nikdo z rodiny nebyl doma.

26. Další rozpory ve výpovědi poškozené je možné spatřovat v jejím tvrzení, zda se o protiprávním jednání svého bratra zmiňovala před svými rodiči, kdy nejprve uváděla, že toto sdělovala, jak otci, tak matce, kteří jí nevěřili, aby následně svou výpověď pozměnila tak, že se svěřovala pouze matce, neboť otec by jí nevěřil, avšak ve zprávách výchovně-školského zařízení či odboru sociální péče jsou zachyceny informace o tom, že na uvedený dotaz poškozená sdělila, že rodičům se nesvěřovala.
27. Nejasnosti ve výpovědi poškozené prohloubila rovněž výpověď svědkyně N. G., kterou poškozená hodnotila jako svou nejlepší kamarádku, se kterou si vše říkaly a byla to právě tak ona, komu se poškozená jako prvnímu člověku svěřila. Soud připomíná, že v přípravném řízení svědkyně G. uvedla, že prvotní poznatek o obtěžování či dokonce trestné činnosti ze strany obžalovaného získala na autobusové zastávce, kdy obžalovaný chtěl po poškozené peníze a řekl jí, aby se těšila domů, že ví, co ji čeká, resp. dokonce přímo před poškozenou a svědkyní řekl, že XXXXX doma znásilní. Tuto skutečnost pak svědkyně G. u hlavního líčení před Okresním soudem v Prostějově zcela popřela a až poté, co ji tento rozpor byl předestřen, uvedla – přičemž nelze vyloučit, že účelově - že si vlastně na tuto skutečnost vzpomíná a bylo to tak, jak uvedla poprvé u policie. Před policejním orgánem svědkyně uvedla, že další zmínku o protiprávním jednání obžalovaného obdržela v důsledku facebookové komunikace předmětného večera, tedy v čase 19.30 hod. a posléze druhý den ve škole. U hlavního líčení si však náhle svědkyně vzpomněla, že poškozená ji o tomto jednání obžalovaného informovala ještě asi dva měsíce předem (toto oznámení však mělo mít toliko podobu určitých problémů poškozené doma, resp. skutečnosti, že si jí matka nevšímá a všímá si více bratra). Výpověď svědkyně G. přináší rozpor rovněž o způsobu oznámení trestné činnosti třídní učitelce V. V., kdy svědkyně uvedla, že učitelce poskytla papírek, na kterém ji poškozená o jednání svého bratra informovala, ačkoliv existenci takovéto písemnosti učitelka ve své výpovědi popřela.
28. Samostatnou kategorií rozporů jsou pak poznatky k dalším vztahům, které poškozená měla mít s jinými chlapci, a to v návaznosti na shora uvedenou lékařskou zprávu z gynekologického vyšetření. I přes existenci takového objektivního závěru o tom, že jmenovaná již není panna a obeznámení poškozené s ním u hlavního líčení, jmenovaná uvedla, že pohlavní styk nikdy, s nikým,

včetně jejího bratra, neměla. K dotazu soudu uvedla, že tzv. chodila se dvěma osobami, a to jednak M. Š. a dále J. V., ovšem i ve vztahu k nim negovala jakékoliv intimnosti. Nutno ovšem zdůraznit, že ve své výpovědi v přípravném řízení dne 19. 8. 2019 vztah k M. Š. popřela a pokud byla dotazována, proč tedy v prvotní výpovědi uváděla, že se Š. měla pohlavní styk, uvedla, že si to vymyslela, není to pravda a sdělovala to proto, že se styděla. Jediné vysvětlení, které tak v návaznosti na shora uvedenou lékařskou zprávu poškozená nabídla, byla dodatečná snaha přesvědčit soud, že obžalovaný jí vsouval prsty do přirození, ačkoliv na dříve vznesený dotaz takové chování obžalovaného popřela. V návaznosti na to lze poukázat na výpověď svědkyně G., která uvedla, že ji poškozená nejenže informovala o vztahu s M. Š., ale dokonce jí ukazovala těhotenský test a sdělila, že se Š. čeká dítě, které však nakonec potratila. G. pak měl přímo poškozenou se Š. vidět, jak se líbají. Takovouto informaci, kterou G. učinila v přípravném řízení, však sama popřela u hlavního líčení, kde sdělila, že Š. ani osobně nezná a jeho fotografii jí pouze ukazovala poškozená v mobilním telefonu. I u hlavního líčení sice potvrdila, že jí poškozená ukazovala těhotenský test, ovšem zdůraznila, že k tomuto vztahu mezi Š. a K. mělo dojít o letních prázdninách 2019, což opět neodpovídá předchozí výpovědi svědkyně G. učiněnou u policejního orgánu dne 9. 8. 2019, tedy přímo v době, kdy k takovému vztahu mělo docházet. V této výpovědi před policejním orgánem svědkyně přitom hovořila, že Š. čekával na poškozenou před školou a celý vztah situovala do doby před letními prázdninami.

29. Ačkoliv zprávy Dětského domova XXXXX hovoří o domněnce, že poškozená není osobu, která by byla schopna účelově lhát, aby získala určitou výhodu, soud musí na druhé straně zohlednit i další poznatky učiněné v rámci dokazování, které o určité tendenci nemluvit vždy pravdu u poškozené jsou dány. V první řadě je to právě zpráva dětského domova o tom, že ačkoliv poškozená tvrdila, že na víkendy odjíždí za svou kamarádkou, následně se zjistilo, že ve skutečnosti jezdila za svou rodinou, resp. matkou. Opačný poznatek pak měla rodina poškozené, kterým jmenovaná naopak zatajovala, že jezdí za kamarádkou. V neposlední řadě nelze opomenout vyjádření L. K., k němuž pravděpodobně poškozená měla ze svých sourozenců nejbližší, a který ji také po umístění do dětského domova po nějaký čas navštěvoval, kdy ostatně sám obžalovaný uvedl, že pokud měla poškozená doma něco udělat, neposlouchala a udělala to pouze ve chvíli, kdy jí to řekl bratr L. Ten u hlavního líčení uvedl, že stejně jako jeho rodiče nevěří výpovědi své sestry s tím, že v jednom případě se mu dokonce svěřila, že si jednání bratra J. vymyslela a na dotaz, zda ví, že by za to J. mohl jít do vězení, byla apatická.
30. Na druhou stranu soud pochopitelně připouští existenci pochybností také v rámci důkazů, jež mají podporovat obhajobu obžalovaného, tedy tvrzení J. K. a osob, které vypovídají v jeho prospěch. Jedná se o zmínku k vyplacení určité kompenzace M. Š. ze strany rodičů obžalovaného, k níž mělo dojít poté, co údajně poškozená Š. krivě nařkla před policií z toho, že s ní měl pohlavní styk. V návaznosti na tuto informaci je třeba uvést, že pokud by se skutečně jednalo o osobu M. Š., jak již bylo uvedeno, poškozená ve vztahu k němu měnila opakovaně svou výpověď s tím, že nejprve uváděla, že spolu měli pohlavní styk, následně jakýkoliv vztah popřela, aby následně uvedla, že spolu chodili, ale bez jakýchkoliv intimností. Soud si vyplacení určitého „mimosoudního vyrovnání“ dokáže spíše představit v naprosto opačné situaci, tedy pokud by mezi Š. a K. došlo k pohlavnímu styku za situace, kdy jmenované ještě nebylo 15 let, neboť pak by pravděpodobně mohlo dojít k určité snaze získat finanční prospěch, ovšem nikoli ze strany Š., ale naopak rodiny poškozené, která by tuto skutečnost neoznamovala policejnímu orgánu, neboť M. Š., kterému v roce 2019 bylo 17 let, by se vykonáním pohlavního styku s poškozenou dopouštěl trestné činnosti. Pochopitelně nelze vyloučit, že takovéto „soudní vyrovnání“ mohlo být myšleno jako kompenzace za to, že XXXXX nepravdivě u policie nařkla Š. ze sexuálních aktivit. Obžalovaný, jeho bratr J. K. ani matka se však neshodují v tom, jakým způsobem, resp. komu a v jaké výši byla tato částka vyplacena. Zatímco obžalovaný a J. K. uvedli, že jejich rodiče částku vyplátili rodičům M. Š., a to ve výši 10 000 Kč, H. K. naopak uvedla, že k nim přišel nějaký kluk sám bez rodičů,

kterému vyplatili 15 000 Kč. Nutno vznést pochybnosti, zda při finanční situaci rodiny, tak jak byla rozvedena výše, by skutečně bylo reálné, aby rodiče obžalovaného takto promptně reagovali vyplacením částky ve výši 10 000 či 15 000 Kč, a to bez jakéhokoliv ověřování si pravdivosti údajů u své dcery, které se situace měla týkat.

31. Ostatně vzhledem k povaze trestné činnosti i vztahům svědků J. a L. K. či H. K. k obžalovanému, soud přistupoval k jejich tvrzením a priori s krajní opatrností, neboť musel kalkulovat, že nechtějí jakkoliv ventilovat případné protiprávní jednání, k němuž mohlo docházet v rámci rodiny či ohrozit J. K. možným uložením trestu za spáchání závažné trestné činnosti.
32. Lze tedy rekapitulovat, že soud po provedeném dokazování měl k dispozici zejména řadu různých verzí výpovědí poškozené, které svým obsahem značně znevěrohodňují výslednou podobu jejich tvrzení. Z celkem tří procesně použitelných výpovědí není jasné, zda se obžalovaný dopustil vůči poškozené jednání v podobě osahávání přes oblečení, pod oblečením či dokonce provedením soulože, zda k tomuto jednání došlo v deseti, pěti či jen dvou případech, v noční dobu, kdy poškozená spala, nebo ještě před ulehnutím ve večerních hodinách, za přítomnosti členů rodiny doma či v jejich nepřítomnosti, jakož i o tom komu a kdy se o tomto jednání svěřila. Není dále jasné, zda poškozená, která evidentně již v minulosti měla pohlavní styk, tento měla s obžalovaným či jinou osobou. Soud má za to, že není dán prostor k dalšímu dokazování, které by takovéto rozpory mohly vyjasnit. Procesní strany neměly ke způsobu provedení dokazování nalézacím soudem žádných námitek, přičemž obžaloba vznesla návrh na doplnění dokazování, a to v podobě znaleckého zkoumání, jednak v podobě sexuologického vyšetření obžalovaného a dále pak psychologického vyšetření poškozené, a to ke zkoumání jejich zapamatovávacích schopností a schopností reprodukovat prožité události, jakož i posouzení věrohodnosti. S tímto druhým návrhem na zkoumání XXXXX se pak ztotožnil rovněž obhájce obžalovaného. Jestliže nalézací soud dané návrhy neakceptoval, učinil tak z následujících důvodů. Ačkoliv do jisté míry lze chápat důvody navrženého znaleckého zkoumání, jak obžalovaného, tak poškozené, v případě vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – sexuologie, by tento mohl objasnit určité preference obžalovaného v sexuální rovině či důvodnost uložení ochranného opatření. Je zřejmé, že obžaloba navazuje i na předchozí odsouzení J. K. Okresním soudem v Prostějově pod sp. zn. XXXXX, jímž byl jmenovaný pravomocně uznán vinným ze spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Nalézací soud rozhodně nechce nikterak bagatelizovat tuto trestnou činnost, nicméně je třeba uvést, že obžalovaný se svého jednání dopustil v době, kdy mu bylo 17 let, vůči osobě, která měla téměř 14 let. Takovéto jednání je bezesbýtku trestné, nicméně soud na uvedenou trestnou činnost musí pohlížet jinou optikou ve vztahu k dospělým pachatelům, kteří se obdobného jednání dopouštějí vůči malým dětem, v porovnání s případy, kdy – jako tomu bylo právě u J. K. – tento se s poškozenou V. Č. znal z dětského domova, podle jejího vyjádření spolu dlouhodobě chodili a rozhodli se oba pro dobrovolný pohlavní styk. Ve vztahu k takovéto skutečnosti, jakož i rozporům, které jsou dány k nyní projednávané trestné činnosti, pak soud má za to, že by psychiatricko – sexuologické vyšetření obžalovaného nepřineslo výraznějších poznatků. Pokud se týká druhého z návrhů, a to na psychologické vyšetření poškozené, takovýto postup by nalézací soud měl za adekvátnější, nicméně k vyšetření poškozené mělo dle jeho názoru dojít již v přípravné fázi trestního řízení, kdy již policejní orgán měl k dispozici různé verze jmenované a mohl tímto postupem rozpory vyjasnit, resp. vést trestní řízení k jinému výsledku. Je třeba si uvědomit, že v nyní projednávané věci byla XXXXX opakovaně vytěžena již pedagogickými pracovníky ve školním zařízení, které navštěvovala, následně pracovníky odboru sociálních věcí Magistrátu města Prostějov, následovalo podání vysvětlení před policejním orgánem ve dnech 10. 5. a 22. 5. 2019, posléze její výslech v postavení svědka dne 19. 8. 2019, výslech před Okresním soudem v Prostějově dne 10. 12. 2019 a konečně výslech rovněž před Krajským soudem v Brně dne 30. 6. 2020. Stávající znalecké zkoumání z hlediska věrohodnosti má proto nalézací soud za zcela bezvýznamné, a to i

s konstatováním, že ve výsledku je to právě soud, který si musí na základě provedených důkazů, a to zejména v podobě osobního slyšení poškozené učinit na její věrohodnost samostatný názor. Sám tak ostatně učinil, a to nejen ve vztahu ke XXXXX, ale též obžalovanému a dalším slyšeným osobám. Je třeba připomenout, že znaleckým zkoumáním z odvětví psychologie je možné získat toliko poznatek o určité predispozici v rovině obecné či specifické věrohodnosti, avšak v obdobných případech znalci zdůrazňují, že tato kategorie nezahrnuje možnost účelového uvádění nepravdivých údajů u zkoumané osoby, jestliže to tato považuje za pro ni prospěšné. Jak již bylo uvedeno výše, obžalovaný či jeho rodinní příslušníci uváděli, že XXXXX měla určitý důvod, proč křivě obvinít svého bratra z trestné činnosti, neboť její rodina jí neposkytovala takové zázemí, které si představovala v podobě možností výletů či styku s kamarády, které naopak měla, resp. nyní má v dětském domově. Sama jmenovaná, ať už u hlavního líčení či před opatrovnickým soudem potvrdila, že v dětském domově je spokojená a nehodlá na tomto stavu ničeho měnit. Je třeba si uvědomit, že samotné zprávy o podobě života v rodině nasvědčují tomu, že mohl existovat důvod, aby se poškozená snažila o její opuštění. Jak vypověděla svědkyně G., před Vánocemi 2018 se jí poškozená svěřila s problémy doma, kde zmiňovala nevšímavost matky a její upřednostňování jednoho z bratrů. Celkově byl vztah poškozené a rodičů oploštělý z důvodu, že otec s matkou se dříve o své děti řádně nestarali a tyto musely být umístěny do dětského domova. I po návratu byla sociálními pracovníky domácnost hodnocena jako zanedbaná, v relativně malém bytě žilo pět osob s nízkým příjmem, poškozená neměla v místě bydliště kamarády a žila s bratry, kdy jeden z nich navíc trpí psychickými problémy. Nelze tedy vzhledem k výše popsaným rozporům vyloučit, že poškozená využila předchozího odsouzení svého sourozence a nařkla jej (možná s přispěním N. G.) z protiprávního jednání, které jí unik z rodiny mělo umožnit. Soud ovšem zdůrazňuje, že se jedná pouze a jen o jeho úvahy, resp. možnosti s nimiž musí při posuzování věci kalkulovat. Ostatně na účelovost jednání poškozené by mohla poukazovat i zmínka před jejím bratrem L., k němuž evidentně cítila nejbližší sourozenecký vztah, že si jednání obžalovaného vymyslela.

33. Na druhou stranu pochopitelně nelze vyloučit, že výše uvedená spokojenost poškozené z pobytu v dětském domově může plynout z toho, že opustila prostředí, kde se vůči ní bratr dopouštěl trestné činnosti a může být proto oprávněné přesvědčení obžaloby, že nejasné výpovědi poškozené pramení z jejích prožitků, coby mladé dívky, která se stala obětí závažné trestné činnosti. Stejně tak rozpory ve výpovědích mohou být zabarveny následnými návštěvami rodiny, kde jí mohli zbývající rodinní příslušníci přesvědčovat, aby proti svému bratru nevypovídala. Nutno však uvést, že pak by pravděpodobně poškozená zcela popřela jakékoliv nevhodné chování svého bratra a neměnila by toto pouze z podoby pohlavního styku na osahávání.
34. Lze tedy shrnout, že po provedeném dokazování byla dána existence takového množství rozporů, zejména ve výpovědi samotné poškozené i na ni navazujících svědeckých výpovědích N. G., která měla výpověď jmenované podporovat, že soud nemohl bez důvodných pochybností rozhodnout o vině tak, jak to požadovala obžaloba. Rozpory, které přinesla výpověď poškozené, spočívají již v samotném způsobu zásahu do sexuální integrity poškozené, jejich četnosti, v době, kdy k této docházelo či osobám, které měly být přítomny bytové jednotce. K tomuto přistupuje rovněž nejistota o možné účelovosti jednání poškozené ve snaze opustit rodinu, k čemuž by se nabízelo zneužití předchozího odsouzení jejího bratra za obdobnou trestnou činnost. Na druhou stranu však soud rozhodně nemůže konstatovat, že by XXXXX jednoznačně křivě obvinila svého bratra, neboť určité náznaky, že k takovému jednání došlo by bylo možno spatřovat v chování jmenované po činu, kdy učitelka hovořila o určité plačtivosti poškozené, jakož i obecné charakteristice XXXXX, která byla dána vyjádřením pracovníků školského zařízení. Poškozená nenabídla soudu vysvětlení na řadu otázek, ač tyto byly vznášeny opakovaně a jakkoliv se soud ztotožnil s názorem obžaloby, ta takovéto jednání naopak může být určitým typickým projevem oběti sexuální trestné činnosti, nemohlo být na druhé straně zohledněno, že poškozená měla i jiné vztahy s jinými chlapci, které však v průběhu svých výpovědí neustále měnila a nemohl být tedy

jednoznačně učiněn závěr, že pakliže v minulosti již prokazatelně měla pohlavní styk, byl tento učiněn ze strany obžalovaného. Za dané situace proto soudu nezbylo, než rozhodnout ve smyslu § 226 písm. a) trestního řádu a zprostit J. K. obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, původně podané státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 16. 9. 2019 sp. zn. ZT 130/2019, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

35. Vzhledem k tomu, že se k trestnímu řízení připojila poškozená XXXXX prostřednictvím svého opatrovníka R. G. s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, soud pro zprošťující výrok postupoval v intencích § 229 odst. 3 trestního řádu a poškozenou s jejím nárokem odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 30. června 2020

JUDr. Michael Vrtek, Ph.D., v. r.
předseda senátu